

**Stanowisko XIV Walnego Zgromadzenia Wielkopolskiej Izby Rolniczej
V kadencji z dnia 25 października 2018 r.
w sprawie pomocy oferowanej przez państwo
poszkodowanym przez tegoroczną suszę**

Tegoroczna susza, która objęła całe województwo wielkopolskie, okazała się szczególnie dotkliwa, przede wszystkim ze względu na niespotykany długi okres jej występowania, co w połączeniu z wystąpieniem bardzo wysokich temperatur powietrza i dużego nasłonecznienia stworzyło niesprzyjające warunki wegetacji dla wszystkich roślin uprawnych. Z tego powodu straty ponieśli wszyscy wielkopolscy rolnicy. Sytuacja finansowa wielu z nich jest tak trudna, że dalsze funkcjonowanie ich gospodarstw rolnych jest niemożliwe bez wsparcia ze strony państwa.

Walne Zgromadzenie Wielkopolskiej Izby Rolniczej z uznaniem przyjmuje deklarację rządu o wyasygnowaniu rekordowej puli środków finansowych na pomoc dla poszkodowanych przez tegoroczną suszę. Niemniej jednak analizując cały proces szacowania szkód i przyznawania pomocy wyraża przekonanie, że jest on niewystarczająco przejrzysty i zrozumiały nie tylko dla większości poszkodowanych, lecz także dla członków komisji szacujących szkody.

Za najpilniejsze zadanie uznajemy konieczność modyfikacji Systemu Monitoringu Suszy Rolniczej (SMSR) prowadzonego przez IUNG, by jego wskazania były zgodne z rzeczywistością, lub odejścia od korzystania z tego systemu na rzecz innych technik odzwierciedlających faktyczny stan upraw poddanych działaniu suszy. Brak możliwości wpisania do protokołu faktycznego poziomu strat uprawy, dla której monitoring nie wykazuje zagrożenia suszą, podważa przekonanie rolników, że państwowa pomoc udzielana jest według sprawiedliwych kryteriów, a członków komisji szacujących szkody zmusza do potwierdzania w protokołach oczywistej nieprawdy.

Wyrażamy przekonanie, że wzrost sprawności procedur związanych z wnioskowaniem o wsparcie i weryfikacją wniosków można osiągnąć poprzez uproszczenie treści wniosku i dopuszczenie możliwości korekty niewielkich rozbieżności danych we wniosku w stosunku do danych znajdujących się w zasobach Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa bez konieczności korekty protokołu. Obawiamy się bowiem, że w roku bieżącym wielu rolników w przypadku konieczności korekty protokołu nie zdąży uzyskać na czas jego potwierdzenia przez wojewodę.

Podtrzymujemy stanowisko o konieczności instytucjonalnego poszerzenia składu komisji o urzędy gmin, a także określenia podziału obowiązków pomiędzy instytucje delegujące swych przedstawicieli do komisji z jednoznacznym wskazaniem, która z nich zapewnia administracyjną obsługę komisji, za co uzyskiwałyby rekompensatę finansową od wojewodów. Podkreślamy także potrzebę corocznego i bardziej powszechnego szkolenia członków komisji, przede wszystkim pod kątem analizy najczęściej popełnianych błędów. Przydatne byłoby także utworzenie stanowisk regionalnych koordynatorów gminnych zespołów komisji lub przynajmniej infolinii, co umożliwiłoby uzyskanie kompetentnych wyjaśnień w wypadku pojawienia się wątpliwości.

Podzielając pogląd, że najważniejszą rolę w niwelowaniu wszelkich szkód majątkowych pełnią towarzystwa ubezpieczeniowe, apelujemy o dalsze zwiększanie atrakcyjności i dostępności dotowanych przez państwo ubezpieczeń rolniczych. Stosunkowo niewielkie zainteresowanie tą ofertą pomocy państwa wyraźnie wskazuje, że w tym względzie jeszcze nie wszystko zostało zrobione, przede wszystkim w zakresie ubezpieczania od skutków suszy.